

לשמאל אף על גב שהם רשעים ונכנעים, הם בימין ולא נדבקים לשמאל, ולא מתערבים עמו לעולמים. ומשום כך כתוב, (תהלים ט) הושיעה ימינך וענני. שפאשר מתעלה הימין, ישראל שנדבקים עמו יתעלו ויתעטרו בו. אז נכנע השמאל, וכל אותם שבאים מצדו. זהו שפתוב (שמות טו) ימינך ה' תרעץ אויב.

פתח רבי אלעזר ואמר, ויהי ביום השמיני קרא וגו'. ויהי ביום השמיני, מה זה ביום השמיני? אלא כתוב, ומפתח אהל מועד וגו', כי שבעת ימים ימלא את ידכם. כי שבעת?! בשבעת ימים היה צריך להיות, או שבעה ימים ימלא את ידכם. מה זה כי שבעת ימים ימלא?

אלא אשרי הכהנים שמתעטרים בעטרת המלך הקדוש ומשוחים בשמן משחת קדש, משום שמתעורר השמן (האחר) העליון שמשקה את כל השבועה, ונמשחים מאותו משחת קדש, ונדלקים ממנו כל אותם שבועה מנורות, ושמן המשחה הזה הוא הפלל של כל השבועה, וכלם נכללו בו.

ושנינו שהם ששה, וכלם כלולים בזה, וזהו הפלל של כלם, ומשום כך שבעת ימים ימלא, שהרי בזה הם תלויים. ועל כן נקראת כנסת ישראל בת שבע. מה היא בת שבע? שהיא כלולה מששה אחרים.

בין שהשבועה הזה משלים את הכהנים ומעטר אותם ומושח אותם בכל, כשמגיעים לכנסת ישראל, שהיא השמינית, הצטופה אהרן להקריב עגל, משום שהוא בנה של הפרה, לכפר על אותו חטא העגל האחר שעשה אהרן, ישראל. ונמצא הפהן שלם בכל,

ישראל אף על גב דחייבי נינהו, ואתפפיין, אינון בימינא, ולא אתדבקון בשמאלא, ולא אתערבון בהדה לעלמין. ובגין כך כתיב, (תהלים ט) הושיעה ימינך וענני. דכד אסתלק ימינא ישראל דאתדבקון בהדיה, יסתלקון ויתעטרון ביה. פדין אתפפיא שמאלא, וכל אינון דאתו מסטריה, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) ימינך יי' תרעץ אויב.

פתח רבי אלעזר ואמר ויהי ביום השמיני קרא וגו'. ויהי ביום השמיני, מאי יום השמיני. אלא כתיב ומפתח אהל מועד וגו', פי שבעת ימים ימלא את ידכם. פי שבעת, בשבעת ימים מיבעי ליה, או שבעה ימים ימלא את ידכם, מאי כי שבעת ימים ימלא. אלא, זכאין אינון כהני, דמתעטרי בעטרוי דמלפא קדישא, ומשיחין במשח רבות קדישא, בגין דאתער משחא (אחרא) עלאה, דמשקי לכל שבועה, ואתמשחן מההוא רבות קדישא, ואתדלקו מניה כל אינון שבועה בוצינין, והאי משח רבות הוא כללא דכל שבועה, וכלהו ביה אתפלילו.

ותנינן שיתא אינון, וכלהו אתפלילן בהאי, ודא הוא כללא דכלהו, ובגין כך שבעת ימים ימלא, דהא בהאי תליין. ועל דא, אקרי כנסת ישראל, בת שבע. מאי איהי בת שבע. דאיהי כלילא משיחא אחרנין.

בין דהאי שבועה, אשלים להו לכהני, ואעטר לון, ומשח לון בכלא, פד מטו לכנסת ישראל דאיהי תמינאה, אתפקד אהרן לקרבא עגל, בגין דאיהו בריה דפרה, לכפרא על ההוא חובא דעגל אחרא דעבד אהרן, וקב לגבי פרה, דאיהי תמינאה, שלימו וחסא אל הפרה, שהיא שמינית, שלמותם של ממני (של אמוני)